

197.

Nuorisseurailtojen

Pakina-pöytäkirjat

v. 1957 -

Tämä praksi päätettiin
on laadittu. Suorastaan
apinakerhon kassasta
sesta, joka oli 20 p:nä
myyk. 1957. Saapuilla
oli 15 kerhon jäsentä.

Kokajaisiksi laulettiin "Fin-
landia"

Seppo Leimonen ei uskaltui-
tunnit saapua paikalle lau-
tensaansa saamallaan kunnas-
sinn hänen sijaiskseen va-
littiin Risto Rahikainen. Hänkin
ei "kehdammit" kunnilla jätin
ehdettuja itse, Eero Leikkinen
lausui kunnan "Syksy" ja sai kun-
saat abladit.

Eikki Huusko praksi aiheesta
"Lihonnan merkitys" Olla-
kkaan vanha puojat apie-
kennu, ja alakoksaatte jump-
pamain, min tyttiki tuitä
ihkacien kahto. Ja tyttät
omistakeehan koutas lin-
jojanne.

Välillä kaputettiin yhdessä

"Merimieslaulu."
Anna Kätkäinen lausui laulun
"Lähteelle".

Sitten mittailimme voimiam-
me tietokilpailussa. Tytöt vaitti-
vat pojat pistin 6-4. Näkymä
he puolustautuivat siitä, että
keltä oli vähemmän. No, kyllä
pojat ensikuralla näyttävät,
kuka on parempi.

Apeteltiin äämiä lauluun
"Lähteellä" ja laulsimme sitä
3-äämistä. Sen jälkeen tytöt
suunnittelivat seuraavan kerho-
illan ohjelman.

Lopuksi leikittiin älymysty-
söitä kehittävää sarjaleikkiä.
Yksi asia sentään unohtui, -
joi laulamatta "Pitini per-
traat..."

Pöytäkirjan tarkasti kaksi
nukkeä silmää ja kirjatti
sen pienen käsi...

(Laina Kätkäinen)

Shovaaaranjuntokeshon tuihista
3.10.-57.

Pöytäkirja.

Tervetuloisotuksin lausui Eero
kurholaiset sinä torstai-iltana
kolmantena lokakuuta
jona viimeksi kokoonnuimme
Shovaaaran koulullemme.
Oli poikia yhdeksän
tyttöjä täysi turina.

Lauttasalon kaverit Anna
tee-illan emäntänä kaari
Anja meidän kanssa maari
jopa Eeronkin erään kerran
mukahansa kaari.

Vieraanvarainen oli Eero
vaikka yleisö aluksi oli kovin vieras.
Torin tunnelma lausui illan
kohon jo kaltoon siltan.
Tehtiin sitten koko sakki
reipas reikki, metrin asti.
Kajonutettiin laulun mahtia

Eero pojan soiton tahtiin
mäkistä joka keskellä on kankien.

Kiitos kaima laina
saa tulkituksi pöytäkirjan aina.

Ei satamia ollut seurassamme
mutta Eero oli siellä
tulkitti kai Vepsän tietä
liekö ollut Luikkauksen tiellä
kun Seyro korjasi autoon sieltä.
Ei tarjonnut Eero ammentu
vaan tarjoi hän pakinoita.

Ohjelmia ja tuli toinen
laulu aivan toisen noinen.
Kesän huomista
siinä laulettiin.

Kun Anna lauloi altoa
ei tarjonnut siinä palttoa
Eero vielä lauloi passoa.
Oltiin se karkuta tarsoo
kyllä sitä kunnolla passoo.

Kaima laina karkuili
ja yhtenästi laulettiin
se rikasmainen laulu.

Ruonon nyt ruoro viintyä tuli
mutt mihin ihmeeseen se runoilija tuli.
Puhon Anja ruosako julkas
ainan täällä anneta vain selkään.

Lähteestäkin laulettiin
vaikk" juolien tummaa tulta.
Kakut pullat papusittiin me
suuriin kitaroimme.

Anja aina aivan tyttö
pönnitti nyt tiedot suron
tuli monta kynnyksestä jänkä
mutt yksi oli aivan sankkää.
Mistä saaneet hundeit pönnän.
Katsoi pojat tyttöin sulle
paikain mieliin ennen muita
hundiinona muistui.
Eero hundi suojan kiltä
järjestämen sikoi
että muiskuu mukkaampi
selaampi ennen muita.
Anja ranoi ajan päättymään
niin tuumaus jäättyi lyhyeen.

Pojat soitte pittein sikoi

tytöt suorastansa pari kättä.

Leikkiä vielä sana liikkii
mutt kauris drama taito kiitti.

Eero meni juokseen tahtin, viittamaan
jo tulen mahtii
sukka ryäkyä syky yänän
syky yänän syntyänän
kalman kalpekaan.
Kokko räiskyi kipunaitsi
kurjat liekit koiskui
Korkalle tainaan kanaan alle.
Ympäriällä kokon kauriin
luehimme jo noussehemme täntiä
muutt totun mieleen muistui
ja unade lämmin kutsui.

Kiitokset kai emännille
seka illan isännille
jokainun lie lausumut
pöis lähteissänne vieltä.
Lukija kai aron meikin
ettei tää ollut leikkimäte.
Katt omnia ollut kirjaittija
aika mainen aasi.
Loppu ja piste.
Joo aasi.
(Eino Koveroinen.)

Ahona aronpintokeskus
kokouksesta pöytäkirja 17.10.58.

Oli meitä aikajoulko kokoontunut
keskoiltaan rimä kateisena ja pinnänä
lakokun saitemäntätoista illana
jona viimiksi täällä olimme.
Oli tyttöjä kymmenen poikia yhtä
vähemmän. Aluksi laulettiin tuon
tuttu laulu "Merimiesten" Terve kätödet
karkolaiset lausui drnja hymyhuulien.
Sylvi tyttö tuommasilma runon
lausui sekain äänin.
Dunnelma jo duhi doinen kun drama
laulettiin me Euroojan seestyksellä
lauloi kuesipunsta toi se miehen
joudupukien. Vertomuksen muoro oisi
ihmitulla ollut muttei sitä Katri
tyttö lueltavaks läytänyt. Silloin
drnja apulias jostain kirjain siitä
Katri eritteli uusinta myt runo-
utta. Tietokilpailun jo muoro tuli
jonka järjestänyt oli se kyllikun
min saitemas tuon satamien.
Kytymys jo seuras toistaan ja pian
loppui tietokilpa. Lopputeket tyttöin
vaitto neljä poikain hävittä.

kädellä pistellä. Ilija kaskut
kerteili ja naurut räikki kattoon
kun Eeron johdolla joruiltiin
noist muuten suhteista. Kat-
settiin anko tytäiltä yhtä pitkät
~~oikeat~~ kymmet, kun sommelai-
tettiin samalle taralle eikä lei-
kittykään mitään.

Lopuksi kiertätettiin markkaa
ja laulettiin monet laulut
ja se olikin viimeneen näätä
ja sitten mahtiin kottiin.
Piste.

Kij. Katanin Seihonias
kyösilmi
(Eva Luusko)

Päytäsiija Kuvaaan
muusiseuran kokouksesta
to tustainä luskamun
24. p:nä 1957.

Päteisestä säästä kuulimatta
muusiseuralaisia oli kokoukseen
runaasti kuulomme suojia viittä-
tämään nättiäsiä ritaa ohjelmaa
ja seuraliikkien mekkoja.

yhtyeessä laululla lausimme
itsetämme alubankkuiden ja irtau-
duimme arjen harmasta tui-
kai-issaan tunnetunsa. Sen jälkeen
seurasivat runat, kertomukset, laulut
ja — tietokilpailu, iltajimme ko-
kakhta. Mitataankaan sinä tyttöjen
ja poikien paremmuutta tutkimusur-
alalla. Tässä kertaa me tytöt
(öhim) vedimme kivassa pidemmän
kareen, vaikka emme keksineetään
vastauksia kysymykseen: "mistä puutena
valmistetaan?"

meidän tutut seuraliikkimme
ovat tainneet kiinnostamaan rikkien
ketiän. Taini olla kiihittä vettä
kenjässä, Katinimme parhaimmaksi

lähtää Nukka - mitni luv.

(Anja Ilmari)

Pöytäkirja Annas Kuun
7 p:n kerhoillasta,
tuosta satuksesta Torstai-
illasta.

Tuli keuholaisia vieri-
toista, eräät oli ker-
hosta poissa, syynä
tietenkii infuella tai
veritade.

Kahvi-illaksi Anja sen määri,
Eino poika kavahti apina häiri.
Kuppi kahvia sinä maistettiin,
kera juttujen,
pullaa myös raastettiin.

Tuli ohjelman nuoro,
ensin tervetdyspuheen,
mut! Topeliuksen kaima
poika sanclikin tervetdys-
puheen. Edelliset pöytä-
kirjat kuullin kun jou-
ta, "no eipäs" kun keran
ja Anjan suusta.

Anna tyttö lauloi pilvistä ja
hautausmaista, mutta Eino
poika kertoi Jolumin laivaista,
ja muista outuista. jat:

Mutta sitten tuli taas
nuoro kahvin ja kaakun,
kylää Paula varmasti
laskaa laadun. Oli siinä
puhutta Damgasta ja kuus-
ta, mut! Paja tyttö lau-
sui runon Lemmestä
ja suusta.

"Eino poika jätkehdytti",
jokaista Eero ja Matti,
kun kertoeli, "mitä on rak-
kaaren laati", kun se työssä
seppä ja raaktii.

Sitten oli ensi veto pit-
kän oron, "eipäs/kun"
tietokilpailu Eeron ja
Einon. Tytöt siinä
veti taas pitemmän kor-
ren, vaikka eivät, ^{viisut} kuka
lappoi Kustaa kolmon. III

"Erolle tuli mieleen kirjelaatikko
ja ovi, jonka kirkolaiset joukolla
järjestettäväksi sopi. Nähtiin sitten
elikkuri, kuinka maayrö ja
avaruus korussa juhlii. Alomista-

kin nähtiin siinä uutta,
mutta sitten tuntui, että
leikit on lopussa yliveto
kaikesta muusta.

Leikittiin sitten,
"Mitä tehdä"? ja
kuka on pari, näh-
tiin kuinka Eero
sommisuussa kerraa ~~että~~
kynkästä veti.

Toisena leikkimä oli "tauti ja
lääke", mut! Kun ei ~~mauramat-~~
ta malttamut olla, niin pautti
muni. Lunastaisissa pautteja
laulettiin runoja, että itkettiin
Kalvalaa, mut! yliveto kai-
rist oli, kun Eino muuteli
muniä rakasta Ulla.
Sitten oli nuorossa ohjelmien
anto, ja viimeisenä kaakun
kotia kanto..... ("jotakin pautteu")
Tähän loppuu tämä loru
ja ja laasi, mut! Kirjoittaja
on ollut oikea pari.

Kinj. (Maurus Ulbäck)

Pakinaa marrask. 14
p:n Muusikku-uutisista
Mukaan oli 16 kerho-
laista - joukko kum-
ppaakin pouttia.
Heidän edustuksis-
saan kirjoitan seuraavaa:

Ujeus tai kainous -jompis kum-
pi, on asia, josta eroon pääsemis-
eksi on tuttu käyttämään mo-
mentteja menettämällä. Nyt
kuitenkin oli monet vähimmät
vammaan kinnon - he olivat jää-
neet pois kah kerkhoillasta.

Ilman ahjelmasta oli aluksi
kerhoalaisten aditusta, mutta
lisaä ei tyllut. Sen aikana kerkho
telttiin syntymästä ja sen aikataas-
tusta. Samoin teimme havain-
non, että kinnon oli joutunut
alalukun lattiaan voimistusta
varten, joka kuitenkin lopussa
ilmeni, että tarkoitus oli ollut
teinää.

Surdykäämme seuraavaan
numeraan oli kakkaseen,

jollain kummin-re yhdessä sen
laisen laulavan "halli illan
kurkun auroon".

Seuraava numero oli kolmas
sivälsi Mannon pakinan, jonka
tekijälle ilmaistien ansaittu toi-
mistus alkoi.

Eeva lausuihi jinnon runon
kerteen viinä erään haikalan
tarinan.

Eino oli esimies oli kerän-
nyt jinnon lehtia vähiten
siltä palaja, jotka kutittivat
nauruhermoja, kaaden erin
kenettä komeämmän kenettä
joksumman naurun piskah-
duksen.

Onja Komulainen, aina sala-
poutisenä tyttinä, oli kum-
mit kyyttäviä. Saatiin
jaassa mainasi tulla ilmi-
tagopelu, mutta lopulta siitä
kehkeytyikin karkaseta. Raaha
palautui, kun soitettiin syntyneen
fasapelin.

Käytiin vakava keskustelu
vakavin naamin lähestyvästi
joulujuhlasta.

Tanttilaikkikään on varsin sopiva
kikki minunomaan tantuille,
myöskin myöskin vähissiten jäl-
keen höperöityi kaikki - kol-
onaa lukunvattamatta tantui-
lomaan.

Panttilaikkien jälkeen oli sur-
rossa väkka silmäniskulikki
jossa nähtiin ja haettiin, mitä
mitä minunäisempää tapaa
ilmoista tahtansa valitulle.

Markkakin kai kiertää, joskus
kyltä pylyi paikallaankin.

Kukaan lupunki harjaiteltiin ka-
sullakävelyä ja "luikittin" jipra
"läysin sen" - jirteen.

Terveisin H.

Pakimayhtäkinä 21 päivän
Suurioskuvaillosta.
Mukaan oli 16 kerholaista

Torstai-ilta hämmätyi - muistui
monille mielen kerhoilta.

Siinäpä oli joukko nuoria kookonbu-
nukin kaulumme ruojin, viittä-
meiden rajen harmannasta huvo-
limatta reittoaava iltaava.

Ilkuri laulimme, laulua tyynen
vionan yäri. Eron ehdottamansa
laulimme vielä, kun laulumme
joulun viittävaan.

Pienten väittelyjen jälkeen, kuulimme
Eron pakimaa, jalka auesti edellistä
kerhoiltaa.

Tietokilpailu, mutta kukaan ei
ole halukas kyselymään, millain
Eron näppänsä tyttävä ajenti
sauttavan kätensä ja ryhtyi mit-
tällemään tyttären ja poikien
parhimmuutta.

Tytöt, kuten tavallisesti voittivat
ihdelloa pistellä. Niukka voitto,
mutta vamma.

Muusa ja Erkki olivat keksineet

ohjelman kokokohdan, kun
Suomen mustine nimistöasteineen
valittiin lehtari ja Eskerä san-
toi melkein pyöräyttävän vas-
tauksen - niin lehtari piti
ottaa "terveyden kammalta."

Kuulimme vielä kammasta kuka
jalaa muuttui kankaksi ja kuka
vielä 20 kyyrmyksellä keuhkome-
nkaan selville, jommas yleis-
tö mieltä.

Sienestikin raardavan reuma-
tismi läis kettä, pankkavaa mie-
leen laeta se väinavat.

Muutakaassa jokat kaittoivat
pulpetit kassavan ja seura-
leikit on suorassa, mutta
ei pois vielä.

Paulubahjat muistui mieltä,
niinpä päätimme, että ar-
votaan kukaan kellekin porke-
tin laittava. Olikohan kaikkei
tuytyväisiä jossain?

Kyt on kielien suora rihtoin-
kin, nimistökin kinnosti jo-
kaista paita sijaa, hän kat-
toi parhaimmillaan piteillä.
Mutta jopas hämätikin raatiin

muutaman, kun rallas, Ei de
lesteä ollenkaan."

Tello lähenne puolta yhtätoista
huomauttaa joku. Hämmä,
parhaimmillaan laittava, vielä lmi
kerron ohjelmaa, riittä selittä
heti kerron, kaikki oli haluttava
erittämään.

Takit ja laetit päälle hyvän ym-
tin väen ja viimein yöhön.

Ilotama odottaa joksain
pehmoimen vuode, jossa raamme
arvokkaita ymet jostain
illan jälkeen.

(Anna Häkkinen)

Pakinaa marraskuun 28 päivän nuorisoseuraillasta. Mukana oli 11 tytöä ja kuusi poikaa.

Viime torstai-iltana kun viimemeri olimme täällä oli niin pakkanen tikuun ruolikas kelhahti selälleen ja kaikki eivät uskaltaneet lähteä nuorisoseurailtaan. Aluksi laulettiin dähteellä, jonka jälkeen Anna luki edellisen illan pakinan. Ekki Huuska järjesti meille kovaa purtavaa. Tyttöillä oli kovemmat hampaat, sillä he lohkaisivat itselleen yhden pisteen, pojille jäädessä nolla.

Anjan äiti oli lähettänyt kynymään, että onko tässä napista kulkua. Mutta pakkaren tähden piti panna paljon vaatteita päälle, ja se nappi ei löytynyt ennenkuin oli vähentänyt vaatteita.

Sitten Anja Flaverinen luki meille kaikkelman "Harvukka-ahon

ajattelijosta

Maurio esitti meille taikatemppujaan. Hän oli lahtonut muuttaa meidät vaikka rusaakoiksi, mutta ei voinut, vaan hän sai tyytyä pitämään hiusta nenänpäällä pystyssä. Annan teille määräyksen, "että, pitää panna iso juntta junttaa maan" huuteli Maurio istuimeltaan, ja niin rima juntattiin hikipäällä kunnes tuli ruokatunti.

Oltiinpa lähdessä pois kotoa.

Kotoa päästiin eroon, mutta ei, omasta kullasta. Ja siihen rauke-ri lähtö. Ero luki "Harvukka-ahon ajattelijosta että: Mikä kumma on noiden kynsien merkitys, enhän minä ole orava, enkä palokärki? Anna ja Anni lauloivat sirkasta ja muurahaisesta.

Sitten etsittiin pimeässä tonia. Eräät kynsivät samalta puolikymmentä kertaa, ja sanoivat sitä ei olekaan, kun minä olen kynsynyt jokaiselta.

Sitten laulaa luirautettiin Hamanat kohottukohot. Kyllä maurio raikui, kun oltiin

kuka, kenen kanssa, mitä, missä
ja milloin.

Oltiin tauti ja lääke, monen-
laista tautia ja lääkettä siinä oli.
Viimein tuli silmäniskupelin
vuoro, jossa oli toivinaan
liikettä kuin dantoon kadulla.
"Joutuin vain nyt nukkumaan
huo höyhenosaarelle" näin alkoi-
vat tytöt laulaa ja silloin
tähdimme kaikki kotiin.
Sattuipa tässä lopussa pieni
vahinko, sillä kynästä katkesi
kärki ja itseltäni nyrjähti järki.

(Terveisin E.M.)

Pallinapöytäseuran "Topsonei"
khoranammurissa seurassa kerho
illasta 7 pöytälauluista 1957.
Mukana meitä oli 18 henkilöä.

Oli taas syksyn harmaa torstai,
ei päs, kun kesäviikoksi illta, kun dantoon-
nuimme kerhoilta vietämme,
vaihdoimme osa meistä myösty-
neenä, "mutta parempi myöskin
kun ei milloinkaan."

Astuimme tunnelmallisen
hämärään luvuun, jota valaisi
kaksi lyhtyä. Ohjelmassa oli me-
nossa raimon esityksiä, joista
Eero parhaasta mukana tuli selkoa
kuvien avulla. Nähtiin siellä eläimiä
jos minäköläistä, ja mitä arvokointo,
nimittäin, hienojen naisten hattujen
koristeita. Oli kuvia myöskin "Kinnasta",
jota puhui puolestaan surullista
kieltä, mutta huolimatta siitä,
meidän tytoilta ei tuntunut puuttu-
van hilpeätä mieltä.

Varsinaisen ohjelmamme aloitim-
me yhteislaululla, "No auvois tullut kerä"
Jomita jäsenen Eraci loi katsauksen

edellisen kerhoilman tapahtumista.
Sitten tuli Sylvin vuoro esittää
Mustapään runoja, mutta sisus
kuun ansiosta lautti nauruker-
moja, ja jo viimein räiskäh-
dellen ilmoille, joten Anna kat-
soi parhaaksi läivistä hetkeksi
oventoakse.

Seuraavaksi Hilja tyttömme
antoi meille varoituksen, "Jos kirä
aiot naimisiin" niin kuin kaivasi
kuulimme.

Sitten saimme kuulla uusia
reitä laulelunia, joita virittivät
kuullaaksenne Anna ja Anni
Eron säestyksellä, "Maa on niin
kaunis" ja toisena "Lähtelö."

Alle kirjoittaneen osan runon
nimenä oli "Kevät" vaikka
hän muistikin sen vasta kotia
mennessä, eikä auttanut
tulla enää tavaisin sitä sanomaan.

Pers tulkitin "Kokouksen ajat-
telijasta" esille Raijon Konstan
ajatuksia ja tuloja, Teija memmyt
Konsta pojalta somisuuksiin, vaikka
aluksi hieman epärsi, että, "Hilja-
jäisintehän minä kysyvä."

Jälleen Hilja kertoi aiheesta
"Naisen hermot" nim, liekö ne sitten
pienemmät kuin miesten, sillä jos-
kus saattaa kuulla valituksia, että
minun hermoni on taas ihon loppuun
kuluneet.

Vihdoin tuli tietokilpailun vuoro.
Ritva tyttö tarkkaan noukki pisteet
paperille muistiin, kunnes lopussa
huomasin, että yksi kysymys on
poissa, liekö Erän kynästä taas
värki allut poissa, mutta onneksi
ei tällä kertaa myrjähäntyt jäneä,
vaan näppäränä poikona hän
otti kortin esille, josta löysi pisten
tuovan kysymyksen pojille, joten
peli päättyi tasom.

Riitta Haverinen luki katseluan,
mistä ja mitä? se meni kovasta si-
tään ja toisesta se tuli ulos, emmenten
derkasin ajattelemaan, höpöä tun-
nustaa, mutta kun olen niin hi-
das ja hajanmielinen.

Sitten oli tarkoitus harjoitel-
la erästä joulujuhlamme ohjelmaa
numeroa, kunnes tytöt kunteli
vuorotellen, minulla ei oo housuja!
eikä minulla! eikä minulla!

Yhteisellä neuvottelulla saimme
valmiiksi myös puutoslistan, johon
muistimme laittaa, kakkimantelia,
yönammit, lammitorvat aineet,
Lunhan ne mantelit eivät vaan
nyt sattuisi olemaan tarvittavia sellai-
sia, ellei saojon tarvitseisi iloita
suu väräyksellä saamastaan.

Sen jälkeen Eero luntti saaneensa
jo illasta tarpeensa, ja lähti ennen
kuin myöhänousee.

Oli taas olamassa liidin ruokko,
mutta kukaan ei ollut mitään. Tytöt
ryntäsi jo raate nauttimaan, mutta
pojat istui paikallaan rauhallisesti
kai miettivät, että siihen talosta läh-
detä niin kuin torpasta, silloin ty-
töt katsaisi parhaaksi palato tarai-
sin, ja silloin se alkoi, "Eide luteä
ollenkaan" ja monet muut laulut
seurasivat luteäan reippaansa lah-
dissa toistaan. Kummis laulut loppui,
tunsi jokainen, että on aika läh-
teä. En muista toivattius kukaan
talon rälle "hyvä yötö" mutta
lähdimme

Lähtäisiksi vielä taisi Piitta
poika saatta hyvään kumpunkantaan

jäätöksellä, aovistis, kun kukaan
kuvia saajia tullaani

Surkea paljon tulu tähän
seurustukseen Arjoitus-nuhteä, ja
menäni kutittaa itse Oariolainen,
joten tarataan taas ensiviikolla.

Puolesta. Piitta Kummilainen.

Pakina-pöytäkirja
Shovaaran nuorisoseu-
ran syksyn viime
illasta joka oli 11 joulukuuta.
Väkeä oli aika runsas
määrä. Tyttöjä 9 ja
poikia rotua kaikkiaan
7 kappaletta.

Yleinen ohjelmamme alkoi
laululla "On haaret korkeat
nielokset."

Seuraavana oli allekirjoitta-
neen järjestämä tietokilpailu,
jossa tällä kertaa kaikkialkuiset
vetivät pitemmän korren -
"vahingossa"!

Mutta mitäs siitä!

Sitten keskusteltiin eräitä
tärkeitä asioita, joiden jälkeen
itseksillään katosi omille tei-
leensä.

Anja ja Anna tyttömme
toimivat alkerasti juhlatuo-
neemme koristeluosastoissa.
Ja he yrittivät saada kome-
nellen kaikkien mukaansa,

mutta se komennus taisi
mennä seinille.

Ritva tytöltä puuttui taas
kousut, ikävä kyllä, kun
oli niin pakkanenlainen.

Mutta Anja lupasi rieno-
tunteisesti omat housunsa
vaan ei se tainnut Ritva
niitä huolia.

Muutamilla keikalla hamp-
puköntäkin housuntalaa-
mukaisissa antamassa

tunnetun iltaa kutsuasi.
Työt oli saatu viimein
suoritetuksi ja ruorosti oli
jokoa leikatti.

Kukaan ei saanut muu-
ta silmänislauteleikkeitä, kun
sinä menisi silmäluomet
min välttämättä että sitten aivan
itsestään ruorasti leikatti.

Ja niin ruorattiin vanhaa
tuttua leikkeitä: marjan
kierrätystä.

Sinä korautettiin melko-
nen määrä lauluja ja
taisin sinä tulla luterilais-

laulettua.

Ja markkaa kierni rintahaa
vahtia, niin että silmissä
reilisi kun se oli erään
kousassa 5 minuuttia. —
Tätä kikkailia jatkui kuumas —
—?

Te olettelin saaneet jo liialas
meistä kumppan,
joten lopetan,
ettei kaverit alkais
muu juorumuoritas luulla.
Ja miunpä olivat kikkaili,
sillä mielipuoletta että "Nubluu-
shatin luo.

Sepustaja H. Pikkasainen

Pätkäitä syksyllä 1958.

Pakinaopäytäkirja laadittu
Shovaraan opintokerhon
kokouksesta syysk. 9 p:nä
1958.

Saapuvilla oli 16 kerhon-
jäsentä.

Shukeri laulettiin kaikki yhdessä
tuo tuttu laulu "Täättä pöytäntäh-
den alla." Laulun jälkeen op. Inä-
kinen teki selkoa kerhon toiminn-
nosta. Kerhon nimikeri tuli
Hän työ- ja laulukerho.

Välipalakeri opetettiin ketjus-
laulu, Hop. kop. Opimmekin sen
aiken nopeasti, kaskapa pojat
innostuivat laulamansa miun, että
meidän tyttöjen oli antauduttava.
Pidetäämpäs seuraavalla kerralla
puolemmi.

Eivän johdalla pojat laativat
seuraavan kerran ohjelman.
Sen aikana me tytöt juttelimme
yhtä ja toista.

Seuraavassa kerhoillassa pää-
tettiin opetella jotakin nissää,
op. Inäkinen johdalla.

Opetettiin ääniä lauluun

"Ilta" ja lauloimme mitä 3-
äänisesti.

hopuksi muadastimme "vel-
jerpöin" ja sinä lauloimme
niitä kukaan, fawdu ilta kau-
mis".

Siihen kerhämme päättyikin,
tavataan taas tiistai-iltana.

(kerh. J. Lähkän)

Pakina pöytäkirja.
Aheraanon opinta ker-
hon kerhoillasta
syysk: 16 p:nä 58

Läsnä oli 12. kerhon
jäseniä

Aluksi laulettiin laulu "
Lehti puusta rarisoppi".

Sitten, Mauno lausui meidät
kaikki terve tulleksi kerho-
iltaan.

Ohjelmassa seurasi, Annin lau-
lu. Laulu tähdelle.

Tämän jälkeen, Anna luki
pakina pöytäkirjan edellisestä
kerhoillasta.

Eino oli laatinut tietokil-
pailun jonka pojat kuten
tavallista voittivat
ylivarmaisesti.

Sitten, Eera lausui runon janka
nimen kirjaittaja on unah-
tan uut kuten paljon
muutakin.

Lopuksi ohjelmassa oli
Maijalla yllätys numero
pojille raiikka olisi
luullut paremminkin
kuuluvan sen tytöille,
mutta kovin hauska se
tuntui olevan pojistakin
aina kin äänessä pää-
tellen. Sillä olihan se
peräti panna lappujen
kutomista. Minäkin aikoo,
Eeran johdolla tytöt
laativat seuraavan
kerho illan ohjelman.

Tämän jälkeen veisasin me
muutamia virsiä.

Lopuksi muodostimme
veljespiirin ja lauloimme
laulun "Jauhuilta kauris".

Jälleen oli yksi kerho ilta
kulunut myöhään, ja muista-
jen joukkaan.

(Terv: Malinen H)